

Vroeg in de morgen verlaten we de schitterende ankerplaats van [Methoni](#) en hebben een schitterend uitzicht op de kaap met de vesting die we bezocht hebben. We proberen dicht bij de kust te blijven om van het landschap te kunnen genieten.

Vesting in Methoni

Dartelende dolfijnen vergezelden ons een lange tijd op de tocht van Methoni naar Katakolo. Ze dansen en springen werkelijk uit het water, het is zo onwerkelijk mooi!

De weersvoorspelling voor die daghop was dit keer niet adequaat en al motorsailend op een pietsje zuidenwind, tuffen we rustig richting het 50nm verder noordwaarts gelegen [Katakolo](#).

De marina van Karakolo blijkt geen steigers meer te hebben zoals 4 jaar geleden. Ze zijn afgelopen winter in een vreselijk zuiderstorm kapot geslagen. We vermoeden dat het waarschijnlijk dezelfde storm was die wij in Rodos over ons heen kregen. De ankerplaats is daarom nu goed bezet. Met 8 schepen liggen we zachtjes te deinen op de kleine golfjes die uit het zuiden komen. De ankerplek is open naar het zuidwesten maar met de 1-2 Bft die er nu staat is het geen enkel probleem. We gaan vroeg te kooi want morgen is het weer 60nm naar [Missalongy](#). Nu de dagen wat korter worden, is 50-60nm nog net te doen in daglicht als we rekenen met een snelheid van 5nm/uur. Bij het eerste daglicht dus ankerop. Het wordt echter wat eerder.....

Mooi plaatje

De zuidenwind is gisteren na zonsondergang continue iets toegenomen en gedurende de nacht aangewakkerd tot een 5-6 Bft. Vanaf 2 uur liggen we al wakker door het hobbelen van de boot op de toenemende deining. Om 5 uur vinden we het welletjes met het oncomfortabele gehobbel en gaan ankerop. De hoge steile golven in de ondiepe baai maken het onmogelijk om snelheid in de boot te krijgen, we worden steeds weer afgestopt. Op de motor en met een puntje genua bij, ronden we al kruisend en flink stuiterend op de golven, na een uur de kaap bij Katakolo.

Tijdens het ronden van de kaap komen er 2 enorme cruiseschepen onze kant op. We kunnen koers en vaart houden en de zeemonsters varen erg langzaam richting hun eigen ankerplaats. Deze zeemonsters willen bij het eerste licht ankeren, De haven is te klein voor deze joekels. Dan wordt zo snel mogelijk hun lading passagiers gelost voor een bezoek aan het 50 km landinwaarts gelegen Olympia.

Gedragen door de golven

Gelukkig worden we niet door elkaar geschud door hun boeg- of hekgolven en kunnen soepel onze koers vervolgen. De rust keert helemaal weer, zodra de koers naar het noorden wordt verlegd en de deining van achteren inkomt. Tijd voor het volledig uitrollen van de Genua en een heerlijk ontbijtje. Voor de

wind denderen we met 6-8kn richting ingang van de Golf van Patras. We zien grote en kleine ferries over de horizon voorbij glijden. Dat we weer in drukker vaarwater komen is te merken zodra we aankomen bij de zuidkaap van de Golf van Patras. De ene ferry na de andere komt ons achterop of tegemoet. Eentje blijft wel erg lang op een koers recht achter ons liggen en de peilingen blijven gelijk. Koers wijzigen????

We besluiten dezelfde koers te blijven houden als het laatste uur en de ferry vaart ruim achter ons langs naar de haven van Patras.

De Zeezwaluw loopt geweldig snel op deze voor-de-windse koers en voor we het weten zijn er al 30 nm onder de kiel doorgegaan. Net als altijd rekenen we uit hoe laat onze ETA (Estimated Time of Arrival = aankomsttijd) in Missalongy zal zijn Niet doen dus, want een paar mijl dieper de golf in, zakken wind en deining gelijktijdig in. Op een volkomen vlak zeetje moeten de laatste 15 mijl op de motor

Missalongy aanloopkanaal

met huisjes op palen

worden overbrugd.

Eenmaal in het 3km lange, smalle en ondiepe toegangskanaal naar de haven, genieten we weer van de bijzondere houten huisjes op palen die de waterkant omzomen, een heel on-Europees gezicht.

Nieuwe steigers, nieuwe ontmoetingen

In de haven van Missalongy willen we net als 4 jaar geleden, afmeren aan de vrij drijvende pontons. De pontons zijn er nog steeds maar de bolders om je lijntje te beleggen zijn er niet meer. De walsteigers zijn nu alleen voor jachten. De locals liggen ergens anders in de vernieuwde haven. We worden binnen gewuifd en geholpen met langszij afmeren door de bemanning van een Nederlandse Drascombe. Het is minstens 3 jaar geleden dat we langszij een steiger of kade hebben afgemeerd. Het is dus ongewoon geworden voor ons, maar het voelt weer vertrouwd!

De in aanbouw zijnde nieuwe marina, gereed eind '09 is nog steeds gratis en wordt drukbevolkt door schepen uit alle hoeken van de wereld. De meeste zeilschepen blijven een aantal dagen en het is erg gezellig.

We maken nader kennis met Rina en Cees van de schitterende en trailerbare Drascombe "Stormvogel", uit Lauwersoog. Daar willen we dus het fijne van weten..... Het blijkt dat ze net een grotere zeilboot (motorsailer Ceecat) hebben gekocht met meer comfort en geschikt voor langere reizen. Ze studeren druk voor "parttime live-aboards" en we genieten van hun vele vragen over het live-aboord fenomeen. We maken hen deelgenoot van onze tips en trucs onder het genot van een drankje gevolgd door gezamenlijke maaltijd in de kuip van de Zeezwaluw. De volgende dag gaan de landvasten van Rina en Cees bij het eerste licht alweer los maar

KNRM uit Lauwersoog in actie

Ze redden en-passant nog even een hoogbejaarde visser van de verdrinkingsdood. Hij hangt aan de losse ponton en schreeuwt luid om hulp want hij kan niet zwemmen!

Tijdens het vissen kantelde zijn bootje en liep vol water. Hij kon zich nog net vastgrijpen en vasthouden aan het ponton. De uitgeputte, druipnatte rillende Griek wordt aanboord van de "Stormvogel" gehesen en direct van hete thee voorzien.

Zijn volgelopen bootje wordt met een lijntje aan de Stormvogel bevestigd, de drijvende attributen opgevisst en het geheel wordt veilig naar de kant gesleept.

Een uurtje later dan gepland kiest de "Stormvogel", nogmaals door ons uitgezwaaid,

het ruime sop. De dankbare Griek hoost intussen aan de kant, zijn volgelopen scheepje leeg terwijl de zon zijn natte kleren "aan het lijf" droogt.

Aan onze steiger liggen ook "SY Quilcene" met Belinda en Kit uit de UK die net 2 jaar onderweg zijn. De "SY Balvenie" met Mac en Amanda uit New Zeeland is al wat langer onderweg. De één gaat oostwaarts richting Turkije, terwijl de ander westwaarts de Middellandse Zee gaat verlaten. Tijdens diverse gezellige gezamenlijke "Sun downers", worden vele tips en trucs uitgewisseld voor ieder weer zijns weegs gaat.

In het ons welbekende Missalongy, wandelend langs oude paden voor het vergaren van de noodzakelijke boodschappen, genieten we opnieuw van het on-toeristische karakter van de stad. Voor we het weten zijn er alweer 2 weken voorbij en maken we ons gereed voor de volgende hop.

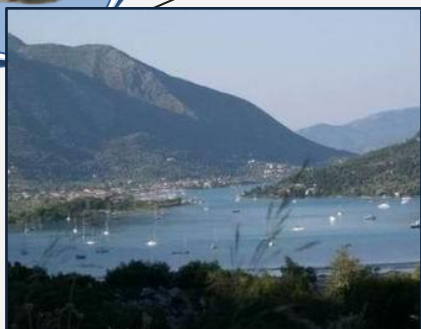
Lefkas

Na een paar nachtjes op de rustige ankerplaats [Patalas](#) verlaten we het vasteland van Griekenland en koersen richting het eiland Levkas. De vorige keer lagen we aan de stadskade [in Lefkada](#), de hoofdstad van het eiland. Nu willen we ankeren in de Vlighobaai. Het is vreselijk druk als we rond 3 uur in de middag aankomen varen. Zelfs in de nauwe en ondiepe doorgang bij [Nidri](#), moeten we tussen de geankerde schepen door slompen om de ruime baai te bereiken. Ook hier is het druk. Met enige moeite vinden we een goede plek zonder dat we gevoelsmatig te dicht in de buurt van andere schepen liggen.

Hier zien we voor het eerst, dat meerdere geankerde schepen hun stootwillen uit hebben hangen. Dit vinden we raar. Als je de stootwillen nodig hebt, dan lig je volgens ons veel te dicht bij een ander schip en moet je een ander plekje opzoeken!

De Zeezwaluw ligt zonder stootwillen, voor het eerst sinds lange tijd weer heerlijk te drijven op spiegelglad water. Het is vreselijk warm in de zon zonder een zuchtje wind dus het zonnetentje wordt opgezet voor we een verkoelend aankomst drankje nuttigen. Nu we rustig liggen en eens goed om ons heen kijken valt de hoeveelheid geankerde schepen wel mee.

De volgende ochtend, met een kopje thee in de kuip, zien we een armada van schepen de baai verlaten. Een groot aantal hoort bij flottieljes, maar ook veel privézeilboten varen uit. Nu realiseren we ons pas dat de baai ws flink volgelopen is omdat het een aantal dagen achtereen vreselijk hard heeft gewaaid. In de middaguren zien we weer vele jachten binnenkomen om te ankeren. Het patroon van gaande- en komende schepen herhaalt zich dagelijks, maar het wordt niet meer zo druk als op de dag dat we aankwamen.

Diverse overzicht foto's van het meer waar Nidri aan ligt

Stappen, kopen en klussen

Onze periode in de Vlighobaai willen we gebruiken om een aantal al lang uitstaande jobs af te ronden. De 2de voorstag moest nog steeds vernieuwd worden. Was nl niet gelukt in Cyprus, Israël of Griekenland. Gewapend met de oude stag gaan we met de bus naar Lefkada, waar de enige tuiger van het eiland zit.

In 1 uur maakt hij waar we al bijna een jaar lang, in elke haven een poging toe ondernomen hebben. Hij walst onze nieuwe 2de voorstag, compleet met de juiste aansluitingen! Na een broodje giros aan de havenkant genuttigd te hebben, bussen we met onze nieuwe aanwinst terug. Een uurtje na thuiskomst hangt hij alweer op de goede plek, wat een genot!

Met het rubbertje kunnen we gemakkelijk boodschappen doen in het stadje Nidri wat precies aan de nauwe ingang van de Vlighobaai ligt. Het rubbertje leggen we vast bij een bruggetje van één van de vele charterboot pontons. Het is net als met de auto naar de stad gaan en parkeren op de dichtstbijzijnde parkeerplaats.

Nog een klein stukje lopen voor we in de gezellige winkelstraat van het stadje zijn. Op één van onze eerste bijboottochtjes, zien we het ponton een shopje die vele maten en merken accu's verkoopt.

Ook de "met demin-water zelf-na-vulbare" met de voor ons ideale maten. Onze gebruiksaccubank willen we nl uitbreiden van 220 naar ongeveer 350amp uur. Sinds de laatste winter in Turkije zijn we al op zoek naar zo'n accu. Geen aarzeling nu de juiste voor onze neus staat, even wat flappen

tappen en we kopen hem!

De goede dikte accukabel voor het doorverbinden en de bijpassende koppelstukken zijn ook aanwezig. Na betaling, vervoert de dochter van de accuboer, de vreselijk zware accu met toebehoren op haar scooter van de winkel naar ons rubbertje aan de "dinghy steiger". Eerst wordt er nog wat extra lucht in ons rubbertje geblazen voor de zware spullen aan boord gezet worden. Dolblij varen we met onze "schat" terug naar de Zeezwaluw.

Om de stelregel; "geen oude met nieuwe accu's verbinden", is de planning om de startaccu te gebruiken voor de uitbreiding van de accubank en de nieuwe accu als startaccu te installeren. De installatie laat echter een paar dagen op zich wachten. Druk, druk, druk en in die tijd besluit één van de oude accu's om het loodje te leggen. Tijd voor een nieuw plan, er worden weer flappen getapt en nog twee nieuwe gebruiksaccu's gekocht en geïnstalleerd. Nu zorgen de 3 nieuwe accu's voor de stroomvoorziening van ons boordnet (360amp) en de startaccu doet nog steeds wat hij de laatste 9 jaar ook heeft gedaan, starten!

vlakbij

Onverwacht weerzien

Nu zijn we eerst even uitgekocht en -geklust. We gaan gezellige dingen ondernemen. Heerlijk winkelen en wandelen in Lefkas, met ons rubbertje de baai verkennen, lekker ontspannen lezen in de kuip en gelijktijdig de "boot bewegingen" in de baai in de gaten houden.

Toch houden we het niet goed genoeg in de gaten, blijkt. Via een SMS-je laten Giesela & Uwe van de "SY Germane" (D) weten dat ze ons zien liggen. De "Germane" ligt 100m bij ons vandaan voor anker!

We hebben hen in 3 jaar niet gezien en maken direct een afspraak dat ze de volgende middag gezellig bij ons komen borrelen en eten, om weer bij te kletsen. Ze blijven nog een aantal dagen liggen en we gaan samen Lidl-en, heerlijke maaltijden op een van beide schepen verorberen, hebben veel plezier en lachen wat af. We realiseren ons bij het afscheid dat we hen ws in jaren niet meer zullen zien. Zij blijven in Griekenland en wij zeilen steeds verder westwaarts. Gelukkig is er e-mail/telefoon/SMS en kunnen we in contact blijven.

Als de "SY Germane" net is vertrokken en wij binnen wat aan het rommelen zijn, wordt er driftig op de boot geklopt en horen we een hond keffen. Als we de kuip instappen zien we eerst niets, totdat we overboord kijken en Astrid en Fred van de "SY Willemijn" ons lachend vanuit hun dinghy aankijken terwijl hun teckel heftig tegen onze parkieten te keer gaat.

Ze bleken net ons algemene reisverslag te hebben gelezen en zagen dat wij, net als zij zelf in de Vlighobaai lagen. Ze gingen dus direct op dinghy expeditie om ons te vinden. Astrid en Fred lagen ooit ook in de marina van Stad aan't Haringvliet, onze oude thuishaven. Toen hebben we hen nooit ontmoet.

Pas tijdens onze 2de winter in Fiumicino (IT) zagen we ze voor het eerst. Zij overwinterden toen in de Marina in Ostia. Ze komen nu gezellig even aan boord koffieleuten en we praten elkaar bij over het wel en wee van de laatste 3 jaar. De "SY Willemijn" ligt ten anker precies voor Nidri

maar we hadden hen nog niet gezien op onze dinghy tochtjes. Een paar dagen later zien we ze weer in het internetcafé in Nidri en ze nodigen ons uit voor een gezellig avondje op de "Willemijn", omdat ze de volgende ochtend vroeg willen vertrekken. Waarschijnlijk zien we ook de crew van de "Willemijn" lange tijd niet meer. Zij gaan weer overwinteren in Kalimata (GR) terwijl hun lange termijn planning nog onduidelijk is. Ja, dat is cruising-live!

Haasten naar Sicilië

Elke morgen luisteren we trouw van 7-9 naar Radio Nederland Wereldomroep om een beetje op de hoogte te blijven over zaken die in Nederland maar ook elders in de wereld spelen. Eind juli horen we op de Wereldomroep dat er weer eens een nieuwe versie van het Nederlandse paspoort uitgegeven gaat worden. Dit keer moet een vingerafdruk voorkomen dat het paspoort minder gemakkelijk nagemaakt kan worden. Goede beslissing denken we.....

Totdat we het interview horen waarin Nederlanders, woonachtig in diverse buitenland hun gal spuien over de problemen die het verkrijgen van een dergelijk paspoort voor hen, gaat veroorzaken.

Het blijkt, dat in bijna alle gevallen, je alleen maar meer op de Nederlandse Ambassade in de hoofdsteden een paspoort kan aanvragen. De apparatuur om een vingerafdruk te nemen is te duur om naast elke Nederlandse Ambassade, ook nog elk Nederlands Consulaat te voorzien van dit apparaat. Dat betekent, dat Nederlanders in het buitenland vaak duizenden kilometers (met name alle landen in Zuid-Amerika) moeten reizen voor de aanvraag van hun nieuwe paspoort. Na 7 tot 10 dagen mogen ze dan in de herkansing om het paspoort persoonlijk af te halen. Dat lijkt ons toch te gek om waar te kunnen zijn.

Dezelfde dag zijn we als een speer naar het internetcafé gegaan om uit te zoeken wat er klopt van het "paspoorten-verhaal" op de Wereldomroep. Helaas klopt het met wat we gehoord hadden.

Na 21 september 2009 is een nieuw paspoort alleen in de Nederlandse Ambassades in de Buitenlandse hoofdsteden aan te vragen. Dat betekent voor ons, Rome, Barcelona of Lissabon, geen van deze hoofdsteden liggen op onze geplande route! Vervolgens zoeken we op, welke Nederlandse Consulaten in de landen langs onze route, vóór 21 september nog wel een nieuw paspoort (maar de vinger-afdruk-loze versie) afgeven.

Het Consulaat in Catania op Sicilië, blijkt de dichtstbijzijnde! Perfect voor ons, want we waren toch al van plan om een poosje in de baai van Syracuse te ankeren. Catania ligt maar 70 km (over de weg) van Syracuse.

Onze beslissing is snel gemaakt. Vanuit de Vlighobaai zullen we in één keer door naar Syracuse zeilen. Dus niet meer langs [Preveza](#) en het [Amvrakis Meer](#) zoals we gepland hadden.

We houden het weer vanaf dat moment nauwlettend in de gaten zodat het eerste gunstige weerwindow kan worden benut voor de bijna 300 mijl lange tocht naar Sicilië.

Op 6 augustus ziet het er goed uit, voor de duur van de tocht voornamelijk een NO-3-5 Bft. 's Ochtends om 8 uur verlaten we de Vlighobaai en daarmee laten we ook Griekenland in ons kielzog verdwijnen. We zijn weer op weg naar ons geliefde Sicilië en Bella Italia!

Lees meer over onze aankomst en avonturen en de paspoort perikelen in "[Sicilië op herhaling](#)".

____/____